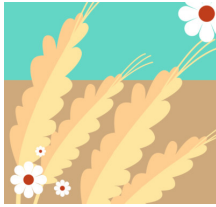

לשונות של שבועות

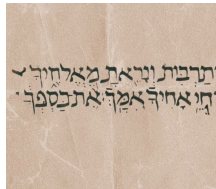

זה שבועות – על שם שבועת השבועות של ספרת העומר.

שם החג אינו אלא צורת הרבים של שבוע. התגיה התקנית של צורת הרבים הזאת היא בקמץ: שבועות (ולא שבועות). כגון שלושה שבועות.

מדור חגיגי באתר לכבוד שבועות

מתן תורה – התקנת ספרי המקרא באתר "מאגרים"

בימים אלה הולכת ונשלמת התקנת ספרי המקרא בבסיס הנתונים הנוצנים של המילון ההיסטורי – חוקרי האקדמיה שניתחו את כתב יד לינגרד נול מאות חקיקים שהוכנסו בכתב היד כדי להתאימו לטמח המסורה המוכר.

לדוגמה, בסיפור הנקודה מסופר על הפועת האיל שפעד להחליף את יצחק על המזבח: "וישא אברהם את עינו וראו ונהו איל אשר נמשך בסבך בקרניו" (בראשית כב. ז). המילה "אחר" תמוהה: אם היא קשורה לאיל, מדוע לא נקודה ברנל "אחר"? אם היא קשורה להמשך הפסוק יש קושי תחבירי במספ.

יש להודות שפשיטתה נבררה יותר הגרסה "וזהו איל אחד מאוז בסמך". עונה מתברר שהיא מושעת בכתב יד לינגרד.

להרחבה

כתבת של ניר חסון ב"הארץ"

לכל מילה סיפור משלה

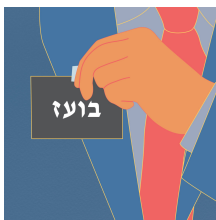

אשר נשאלה רות אלמגור רמון בראיון באתר העין השבועית מזה סימן הפסוק המועדף עליה – היא ענתה: "סימן הפסוק האהוב עליי ביותר הוא הקו המפריד, בעיקר בכתיבה המועדפת לשידור. הקו המפריד מאפשר ליצור הספקה קצרה בשטף דיבור, אבל להשאיר הנגה, אינטונציה, של 'המשך יבוא'. הניה דוגמה: הערב אפשרו תקנות לשעת חירום – לא כדי להבליג את הציבור, אלא כדי לסייע לו. הקו המפריד מנחה את השרד בדבריו, ואת הקורא בקוראו".

לקראת הראיון המלא באתר העין השבועית

בימים אלה אנג מחפשים יועצי לשון ל"כאן" – תאגיד השידור הישראלי.

שמות ומשמעויות – בוועז

השם **בוועז** נזכר בתנ"ך בשני הקשרים. בתאור בניין מקדש שלמה אמר על הקמת עמודי התווך: "קָמַם אֶת הָעַמּוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יָצִן, וְקָמַם אֶת הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ בְּעֵז" (מלכים א ז, כא). ההקשר המוכר יותר הוא כמובן מגילת רות שבה בעז – קרובו של אלימלך גואלה של רות – הוא אחד מגיבורי הסיפור.

משמעות השם בוועז אינה ברורה, אך מקובל לקשר אותו אל המילה עז. על שם העמוד בעז במקדש כותב רד"ק בפרושיו: "בוועז לשון עז, והיא מלה מורכבת – בו עז – כלומר שיתן האל בו עז וקיים".

להרחבה במדור שמות ומשמעויות

שאלה בעברית

תמיכה באקדמיה

להתראות באיגרת הבאה!